

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งการกีดขวางที่: CM1205008001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองแม่กุ่ม เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 1 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 8 แม่ฮ่องใต้ ตำบล แม่ก่า อำเภอ สันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	493216	Y(UTM)	2054261	X(UTM)	493216	Y(UTM)	2054261					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		2.0		5.0		1:1.5						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		2.0		5.0		1:1.5						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		2.0		5.0		1:1.5						
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	-	เมตร				
						จำนวนตอม่อ	-	ช่อง				
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-	ช่อง	
		ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		ลำเหมืองทำกั้นตัดผ่านลำเหมืองแม่กุ่ม มีลักษณะเป็นรางระบายตัวยูมีความกว้าง 2.0 m. ความลึก 1.2 m.										
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		2.0		5.0		1:1.5						

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตาดมของลำน้ำ วัสดุที่ใช้ตาดมของลำน้ำ
ไม่ตาดม ลำเหมืองแม่กุ่มปกคลุมด้วยผิวดินและวัชพืช
ส่วนลำเหมืองทำกั้นมีลักษณะเป็นรางระบายตาดมคอนกรีต

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ระดับความเสี่ยง น้อย
2-4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองแม่กุ่มมีวัชพืชและตะกอนสะสมเป็นปริมาณมาก สำหรับลำเหมืองทำกั้นมีตะกอนสะสมตลอดช่วง)
- > โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (ลำเหมืองทำกั้นมีแนววางพาดผ่านลำเหมืองแม่กุ่ม ทำให้หน้าตัดการระบายน้ำของลำเหมืองแม่กุ่มลดน้อยลง)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข หน่วยงานที่ดูแลลำเหมืองทำกั้น

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาคือเบื้องต้น
ลำเหมืองแม่กุ่มเป็นลำเหมืองใหญ่ ที่มีลำเหมืองทำกั้นตัดผ่านลำเหมืองแม่กุ่ม (ลำเหมืองทำกั้นมีลักษณะเป็นรางระบายตาดมคอนกรีตรูปหน้าตัดตัวยู) โดยที่ลำเหมืองทำกั้นมีประตุน้ำล้น 3 ช่อง ซึ่งตำแหน่งของลำเหมืองทำกั้น มีแนวการวางตัดผ่านหน้าตัดการระบายน้ำของลำเหมืองแม่กุ่ม ดังนั้นเมื่อน้ำในลำเหมืองทำกั้นมีปริมาณมาก ลำเหมืองก็จะระบายน้ำลงสู่ลำเหมืองแม่กุ่มผ่านช่องระบายน้ำล้นนี้ และการระบายจะเกิดการติดขัดที่ตำแหน่งนี้ เนื่องจากหน้าตัดการระบายน้ำของลำเหมืองแม่กุ่มลดน้อยลง ประกอบกับลำเหมืองแม่กุ่มมีวัชพืช และตะกอนเป็นปริมาณมาก ส่งผลให้น้ำระบายไม่ทันเกิดน้ำเอ่อล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่ใกล้เคียง	เนื่องจากตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $37.5 \text{ m}^3/\text{s}$ ขุดลอกลำเหมืองแม่กุ่มเพื่อให้มีขนาดหน้าตัดการระบายน้ำที่เพิ่มมากขึ้น แหล่งหมั่นตรวจสอบสิ่งปฏิกูลที่มาจากตอม่อสะพาน เพื่อทำให้น้ำสามารถระบายได้มากขึ้น

